

Prawo 4995.

W
Kbior proccsow
z 18 wieka

C. IV

3 Rubl

3 1/2

1883. III. 163.

No 4995/

Glade

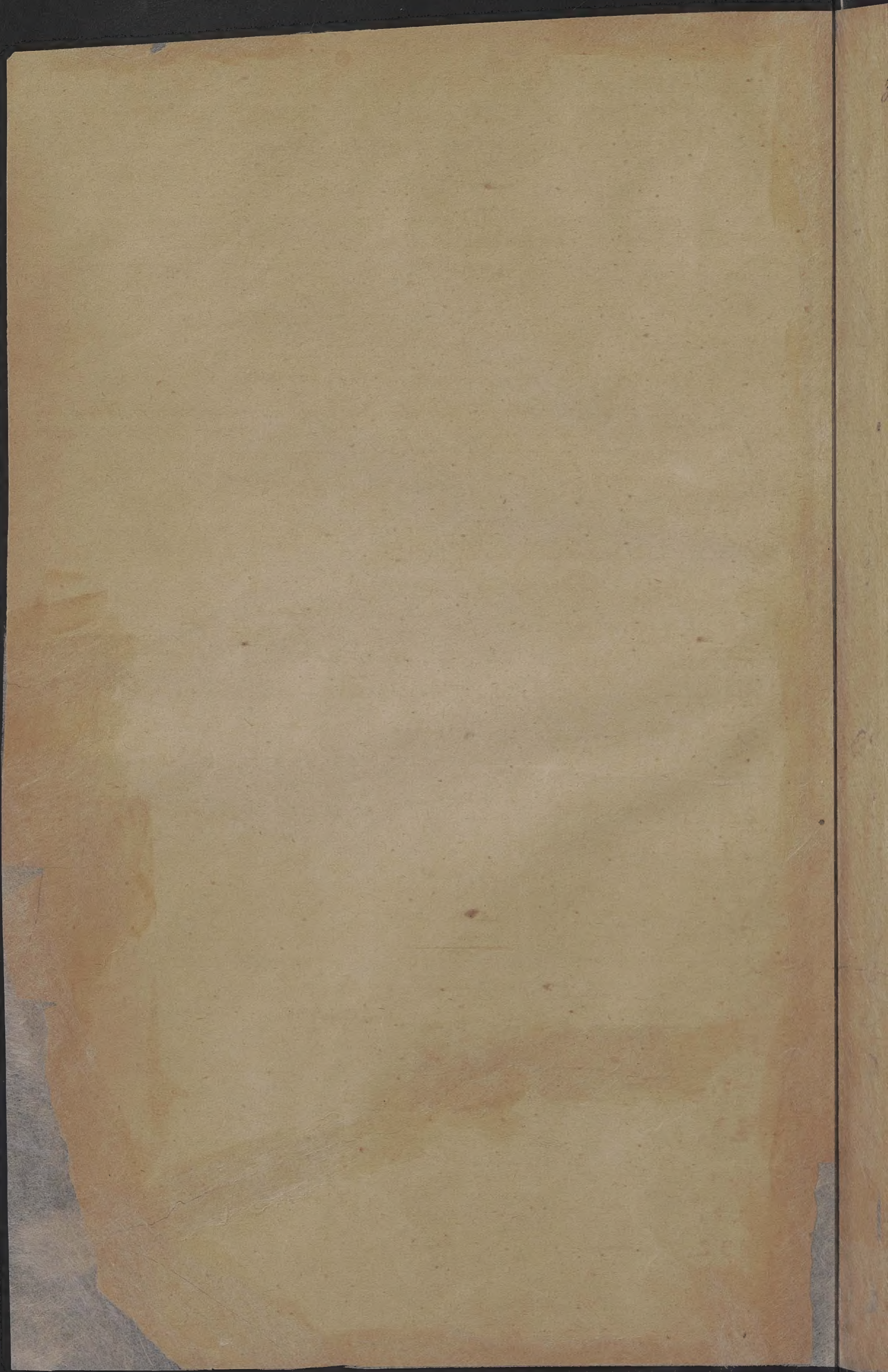
Jakob Geyert
Bischofshausen

Bibliothek für Kas. Geyert
(3)

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.
59.
60.
61.
62.
63.
64.
65.
66.
67.
68.
69.
70.
71.
72.
73.
74.
75.
76.
77.
78.
79.
80.
81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.
95.
96.
97.
98.
99.
100.

1. Wilno - Ryk.
2. Wigdrowice - Wichent.
3. Kötmanowa klauko - Wigdrowice.
4. — —
5. — —
6. Biskup Wlenis.
7. Wydy - Wichent.
8. — —
9. Wulfowice - Radziwitt.
10. Leybowice - Menasowice. Wigdrowice.
11. Włocławski Star Wielonowski - Walewski An.
12. Pomiatowice - Walewski.
13. Jędrzejki - Micewice - Janiński.
14. — —
15. Hausman - Piłtowski -
16. Potocki - Górnio.
17. Brzostowski Xaw - Próżniński Mściwosy.
18. Stankiewicz - Muszyński - Zedenko.
19. Domandz, Szpink, Karmeli's, Rudomina, Olszówka.
20. Alexandrowicz - Górnio.
21. ~~Włocławski~~ Gnatoński. Zob. 14633. III. t. V. Nr. 13.
22. Muszyński - Ryż -
23. Tęgowicki - Niemcewice - Kramarzowski.
24. Górnio - Wilno.
25. — —
26. — —
27. — —
28. Berez Kartwicz - Niemcewice -
29. — —
30. Stoklich Star - Młynieko.
31. Młynieko - Malinowski.
32. — —
33. — —
34. — —
35. — —
36. — —
37. — —
38. — —
39. — —
40. — —
41. — —
42. — —
43. — —
44. — —
45. — —
46. — —
47. — —
48. — —
49. — —
50. — —
51. — —
52. — —
53. — —
54. — —
55. — —
56. — —
57. — —
58. — —
59. — —
60. — —
61. — —
62. — —
63. — —
64. — —
65. — —
66. — —
67. — —
68. — —
69. — —
70. — —
71. — —
72. — —
73. — —
74. — —
75. — —
76. — —
77. — —
78. — —
79. — —
80. — —
81. — —
82. — —
83. — —
84. — —
85. — —
86. — —
87. — —
88. — —
89. — —
90. — —
91. — —
92. — —
93. — —
94. — —
95. — —
96. — —
97. — —
98. — —
99. — —
100. — —

33. Sokotowski — Wilno
34. — — —
35. — Karmelita — Giedroyc.
36. — — Swirski. — Kowno.
37. Pucitowski — Kowno
38. Kudeniewski — Oreszko.
39. Dorskiygn Franc. — Oreszko.
40. — — Oreszko
41. Piaserki — Cienniki. Wotodkowa. Wotodkowsk.
42. Odymiec — Zakorka — Rynszwad Dycki.
43. Wiatopiotrowski — Byganski
44. Kozłowski — Waniewski.
45. — — —
46. Totocko — Kameduli Wygier.
47. Wojnicki — Pezarski. Tayler.
48. Pohl Jz. — Plater.
49. Przednicki — Zastaw.
50. Chrewwir — Przednicki — Marciniewicz.
51. Marciniewicz — Radziwiłł. Chreptowski.
52. Sapicha — Sapicha.
53. — — —
54. Matusiewicz — Gorkowski — Bozowski.
55. Klenrele — Matusiewicz — Cichowski.
56. Klenrele.

14633 III

JW. JPana Jozefa ODYNCA Pulkownika W. W. X. Lit. Kommissarza Cywilno Wojskowego Wdztwa Trockiego z WW. Kazimierzem i Maryanną ZAHORSKIEMI Kopsyliarz. Nadwor. JKMci o przyśądzenie Folwarku Ryngwaldyski zwanego *per inequtationem*, wespół uznaniem Kalkulacyi Weryfikacyi, i expensów prawnych.

Folwark niegdyś Rubeża, potym Wolfiszki, a dopiero Ryngwaldyski zwany, w Powiecie Kowieńskim sytnowany, był zdawna Dziedzictwem Maciejewiczów. Po których stopniem Sukcesyi dostał się Janowi Maciejewiczowi. Ten spokojnie ów Folwark dzierżąc powiększył go przykupiując przyległych Łąk cztery, i złączając takowe Łąki z pomienionym Folwarkiem.

Takowe cztery Łąki zainkorporowawszy Maciejewicz do rzeczonoego Folwarku, dzierżał rzeczem wszystko już pod Imieniem jednego Folwarku aż do śmierci swojej, po nastąpieniu której.

Józef Maciejewicz Synowiec zeszłego Jana jako jedyny Sukcessor cały majątek po Strylu zabierając, ów rzeczony Folwark razem do własnego Dziedzictwa obiół. Lecz w późniejszym possessyi swej czasie zagnany potrzebą pieniędzy zostawszy, sprzedał takowy Folwark za Summę Groszy Litch Tysiąc Krystyanowi Ryngwaldowi Faktoriowi JKMci. Na co i Prawo przedaźne wydał, które w dacie R. 1632. Januarii 23. Dnia przed Magistratem Kowieńskim przyznane, *producitur*.

Krystyan Ryngwald znaczego majątku w samym Mieście Kownie Possessor, trzymał rzeczony Folwark spokojnie przykupiwszy do niego dwie jeszcze Łąki. W tym mając jednę Córkę Maryannę majątku całego Sukcessorkę, wydał ją za Marcina Wulfowicza Sekretarza JKMci, i Sam umarł.

Marcin Wulfowicz mając za sobą Maryannę Ryngwaldową, został całego majątku Ryngwaldowskiego Dziedzicem, to jest: i Folwarku rzeczonoego i Kamienicy w Mieście Kownie Kryszpinowska sau Ryngwaldowska zwanej. Które dzierżąc, spłodził dwie Córki, jedną oddaną w Małżeństwo Gryszkiewiczowi, a drugą Florencyę Zakonnicej Benedyktynek Kowieńskich.

Wulfowicz za życia swego czyniąc umiarkowanie majątku pomiędzy swe Córki, Gryszkiewiczową najpród zostawił przy sukcesyi całkowitego majątku, Florencyę zaś Zakonnicej, jako niemogącą Dobrę Stanu Rycerskiego osiągać, trzema Tysiącami i Stem Złotych Polskich wyposażyć postanowił.

Niemiał w pogotowiu Wulfowcy pieniędzy do wypłacenia Benedyktyńkom rzeczonoego Posagu, przeto Folwark wspomniony Ryngwaldyski do extenuacyi powyższej Summy Benedyktyńkom postąpiwszy, Aktorstwo owego Folwarku wszelkie do Gryszkiewiczowej Córki swej drugiej przeniósł, a w tym życie swe zakończył.

Takim sposobem Folwark Ryngwaldyski w doczesną Benedyktynek possessyą gdy dostał się, rzecz się wywiązuje jasno względem takowej possessyi, że godziło się Benedyktyńkom dopóty go tylko sobie trzymać, dopóki Summę posagową Folwark rzeczony Benedyktyńkom nieopłaci.

Lecz stało się inaczej. Benedyktyńki wybrawszy kilkakrotny z possessyi Ryngwaldyszek Posag, niezwracając go Aktorstwu Gryszkiewiczowej, prześliznęły z krzywdą cudzej własności, nowej w pomienionym Folwarku szukać dla siebie korzyści. I takowe przedsięwzięcie niewolne, żony tym skutecznie dokonać, wszedły w kondykt z zeszłym Kazimierzem Syrciem Wojskim Kowieńskim, od którego Summę 3100. Złotych posagową biorąc jeszcze, wydały mu Prawo tytuło Wlewkowe. Prawu zaś temu, żeby jakowykolwiek pozor waloru nadać, zmysłili bytność niejakowego Testamentu przez Wulfowicza niby in rem Benedyktynek uczynionego, którym iakoby Aktorstwo rzeczonoego Folwarku Benedyktyńkom zapisane zostało.

To tym Benedyktynek zmyślonym niewolnie Testamentie, na zatarcie Aktorstwa Gryszkiewiczowej pod ów czas użytym i wezwanym, żaden więcej Muniment niepoświadcza, iak też same tylko Prawo wlewkowe Syrciowi służące, pełne zniewagi Prawom, a krzywdy Sukcessorom w dowód obrony przez JPP. Zakorskich, dopiero przyniesione. Które pod Rekiem 1698. Marca 12. Dnia sporządzone bez przyznania, a pod Rokiem 1775. Januarii 2. Dnia w Atach Grodzkich Kowieńskich przez Syrwinińskiego zaoblatowane *widzieć i czytać*.

Nie było nigdy i niema Testamentu przez wulfowicza czynionego, bo go Wulfowicz ani czynił, ani czynić mógł wolnie, krzywdząc drugą swą Córkę Gryszkiewiczową. Benedyktyńki na krzywdę Gryszkiewiczowej Aktorstwem rzeczonoego Folwarku frymarcząc, użyć były przymuszone samego tylko pretextu, którymby choć na moment zasłoniły nabycie Syrcia, i swój przez takowe nabycie lubo niewolny użytek. Dla tego to Benedyktyńkom radziła potrzeba zmyślić Testament. Lecz ta nappewniejsza prawda, że go Wulfowicz nigdy nieczynił, gdyż Benedyktyńki *in natura Credi- genti* rzeczonoego Testamentu i w ten czas nie miały, i dopiero onego bytności żadnym dowodem pozwani JPP. Zahorscy ani mogą ani popierać.

Widoczna przeto konkluzya, że Benedyktyńki Folwark rzeczony do extenuacyi posagowej Summy possydując, nie miały mocy aktorstwem onego frymarczyć. Ze zaś frymarczyły, a Frymarek ten że śmiało były, dowodem zmyślonego Testamentu popierać, przeto tak Benedyktyńki, iako z ramienia ich pozwani JPP. Zahorscy od rzeczonoego Folwarku iako niewolni Uzurpatorowie oddpadać powinni, gdyż ważna Be-

nedyktynek possessya dopóty tylko bydź mogła, dopóki posagowa Summa wybrana nie została.

O czym gdy żadna inż być nie może wątpliwość, pokazać dopiero pokrótce należy, jaką koleją rzeczony Folwark od Benedyktynek do possessyi pozwanym JPP. Zahorskich przyszedł?

Kazimierz Syruć, jak się wyżej rzekło, nabywszy od Benedyktynek rzeczony Folwark, znał dobrze że przy nim żadną miarą utrzymać się nie będzie mógł: dla tego w ośm dni po nabyciu swoim, tymże Prawem, jakim go otrzymał, za Sumę też samą 3100. Złotych Jakubowi Szyrwinskiemu sprzedał. O czym uwiadomia Prawo wlewkowe nieprzyznane, w Roku 1698. Marca 20. Dnia które widzieć.

Jakub Szyrwinski rzeczony Folwark possydując, spłodził iednego Syna Imieniem Andrzej, którego Sukcesorem zostawiwszy, umarł.

Andrzej Szyrwinski po Oycu Folwarku possessor, zostawił Sukcesorem Syna Tadeusza i sam umarł.

Tadeusz Szyrwinski ostatni Ryngwaldyzek Possessor przez lat kilka wytrzymywał wiedziony z sobą o ten Folwark w Assessoryi przez JPP. Zahorskich proceder. w końcu okryty Kondemnata, został przymuszony tymże samym prawem, jakim trzymał powzany JPP. Zahorskim stopniem niby Sukcesyi, niby attynencyi, niby nakoncu zyskanego Przywileju konwinkującym, rzeczony Folwarku wyrzec się. O czym upewnia Prawo rzeczne Wlewkowe w R. 1786. Maja 1. Dnia datne, & eorundem 2. Dnia pod Aktami Miejskimi Kowieńskimi przyznane.

Tym spotobem JPP. Zahorscy przejąwszy na się Aktozstwo zmyślone Benedyktynek, lubo pomieniony Folwark dzierżeli, niepewność atoli-utrzymania się przy nim dokuczała zawaze, ile w przeświadczeniu zostając tak widoczney, i tak niesprawiedliwej przeciwko Sukcesorom Prawym uzurpacyi. Szukać przeto przymuszeni byli innego dla siebie bezpieczeństwa, któreby mogło pozorniey nieco ich przedsięwzięcia upewniać.

W tym przedsięwzięwszy zatrzeć szlady niewolnego Benedyktynek Folwarkiem, frymarku a Sukcesorów w najgorszą z ich Prawem uwikłać przepaść, nazwali takowy Folwark za obłąkany bez żadnych Sukcesorów. Jakoż najzręczniejszym dla siebie ten sposób widząc, pod momentem inż swojej Possessyi, zyskali na rzeczony Folwark Przywilej Juris Caduci nazwawszy go nie prawdą rzetelną, ale zmyślonym pozorem, iż *Linia Sukcesorów Ryngwada do 8go Pokolenia wygasła*. I na tym to wystaranym ad malę narrata Przywileju oparli się, na podchlebny sobie zastanowili się przekomaniu, że Gryszkiewiczowey Sukcesorowie z pod Przywileju, inż nie będą zdolni rzeczony wydobyć Folwarku.

Uwikłany tym sposobem przez JPP. Zahorskich Folwark Ryngwaldyzki pokazawszy dowódzić dalej niema potrzeby, jaka nielegalność uzurpacyi względem rzeczony Folwarku? i jaka krzywda dla Sukcesorów przez Benedyktyńki domierzona została? Gdyż takowe Benedyktynek występki powyższym stanu i okoliczności przełożeniem iasno się same z siebie wyprobowaly. Dopiero następna rozwiązywać się będzie kwestya, jeżeli Gryszkiewiczowa druga Córka Wulfowicza i iey Sukcesorowie, posiadając powinni rzeczony Folwark? lub też JPP. Zahorscy i na fundamencie Aktozstwa powyższego Benedyktynek, i na fundamencie zyskanego Przywileju Juris Caduci przy pomienionym Folwarku intrusive trzymający się?

Mówiło się na początku pisma tego, że Folwark Ryngwaldyzki wyszedłszy z pod dziedzictwa Maciejewiczów, dostał się Prawem przedawnym Ryngwaldowi. Ze Ryngwald takowy Folwark i Kamienicę Kryś pińowską w Mieście Kownie będącą, zostawił po śmierci Córke swej Maryannie za Marcina Wulfowicza wydanej. Pokazało się nakoniec dowodnie, że Wulfowicz majątku Ryngwaldowskiego Possessor, spłodził dwie Córce, iedną Florencyą w Zakonie Benedyktynek Kowieńskich, a drugą wydaną za Gryszkiewiczem.

Stanąwszy więc na tej genealogicznej a pewney wiadomości, uważać należy, że Wulfowicz na nikogo więcej takowego majątku w żadney części niezlewał, jak na samą iedną Gryszkiewiczową swą drugą Córke. Na Florency bowiem iako Zakonnicę ani Folwark ani Kamienica spadać niemogły, gdyż ona zakonnośc przyjąwszy, Prawami wielorakimi od nich oddalona była. Dana dla Florencyi od Oycy Summa posagowa, była iż dostateczną ze wszystkiego Rodziców majątku dla Gryszkiewiczowej kwitacyą. Gryszkiewiczowa więc iedną do osiągnięcia Folwarku po Wulfowiczach była Sukcesorką. Prawdy tedy przeczyć nikt nie może, gdyż Prawa wszystkie spadki czyli sukcesyą Dóbr po Rodzicach, nie dla kogo innego, iedno dla Dzieci, lub najbliższych Krewnych najuroczyściej zaręczyły. I że taki onych jest wyrok, cytuję się nayszczególniey Artykuł 17. z Rozd. 3. w słowach.

Też ustawiam, iż po śmierci Oyców i Marek Dzieci iob Synowie i Córki od Dóbr Oyczystych i Macierzystych nie mają być oddaleni, ale oni sami i ich szczątki własni Krewni i bliscy Prawem przyrodzonym i słusznie nabytym Cze. mają posiądz i dzierżec, i te Dobra na pożytek swój obracać wiecznemi czasy.

Gryszkiewiczowa więc powagą przeczytanego Prawa wsparta, Folwarku Ryngwaldyzek była Sukcesorką po Wulfowiczu Oycu swoim. Nikt tego Aktozstwa dla niej i Sukcesorów iey przeczyć nie może, tym więcej, iż dowiedliśmy iasno niebyłości Testamentu Wulfowiczowskiego, i żadnego Dokumentu, któryaby Gryszkiewiczowa od Folwarku oddalona być mogła.

Bo gdyby Wulfowicz lub Testamentem, lub innym zapisem Gryszkiewiczową Córkę swoją od rzeczzonego Folwarku oddał, w ten czas by jeszcze mieli pozor Uprzywilejowania JPP. Zahorscy quasi alienacyi ten Folwark Przywilejem dla siebie zyskować. Lecz kiedy Wulfowicz żadnym Dokumentem nikomu takowego Folwarku niezapisał, i kiedy JPP. Zahorscy najmniejszego na to dowodu ani mieli, ani dopiero składają. Przeto w takim razie, ani Benedyktynki, ani Uprzywilejowani JPP. Zahorscy bo Wulfowicz żadnej alienacyi niepopuścił, ale Gryszkiewiczowa, czyli iey Sukcessorowie Aktenstwo i posessyą rzeczzonego Folwarku osiągnąć powinni. Bo taki właśnie wyrok czyni Art. 14. z Rozd. 3. przez słowa.

„Wszakże spadki Oyczyści Imion leżących &c. tylko na Synów i na bliskich po mierzcu „przychodzić mogą, tak jako na innym miejscu rzeczy o tym opisano. „Zwłaszcza gdzieby przez Oycę Zapisem albo Testamentem rozprawiono i rozpisano nie było.

Niezapisał Wulfowicz, ani rozprawił Testamentem nikomu, Folwarku rzeczzonego, bo na to żadnego dowodu uprzywilejowani JPP. Zahorscy ani mieli, ani poszają. Przeto niekt wzię takowego Folwarku, ale Gryszkiewiczowa Córka Wulfowicza, perconsequens dopiero iey Sukcessorowie posęgać sprawiedliwość mają.

Nim tedy do nieczerności Przywileju JPP. Zahorskich, dokładniejsze jeszcze złożony dowody, pokrótce okażem dopiero Gryszkiewiczowej Sukcessorów Genealogię poszukujących sprawiedliwym Prawem własności swojej o czym następuje:

Gryszkiewiczowa Córka Wulfowicza w stanie Małżeńskim będąca, spłodziła dwie Córki Katarzynę wydaną za Jakuba Degordona, i Magdalenę wydaną za Władysława Konstantego Saulewicza;

Katarzyna Degordonowa spłodziwszy Piotra Jana Synów bezpotomnych, i Elżbietę Córka za Gryszkiewiczem, z tego świata zesła.

A Magdalena Saulewiczowa spłodziła Jana Syna, którego zostawiwszy Sukcessorem nie tylko majątku swego, ale i majątku Braci powyższych Ciotecznych bezpotomnie zeszyłych, umiała.

Jan zaim Saulewicz jedyny całkowitego Wulfowicza majątku Aktor, a Dziad teraz procedujących, spłodził Wawrzeńca Syna iednego. A Wawrzeńcie spłodził procedujących Krzysztofa i Andrzeja.

O tym wszystko, i rzeczy o tej niezawodnej Saulewiczów linii, upewniają przyniesione ze strony Saulewiczów Dokumenty, poświadczające, iż Antecessorowie terażniejszych, mianowicie Jan Saulewicz Dziad, posiadawali Kamienicę Kryszpinowską seu Ryngwaldowską w Kownie po Ryngwaldzie Wulfowiczu sobie przypadłą, i iako aktualni Dziedzice z tejże samej ręki dzierżąc, z którego Folwark Benedyktynki niewolnie wyrwały, nakoniec oną wyprzedali. *Nayprzed*

1685. Apryla 24. Dnia sporządzone Prawo zastawne od Degordonów na Kamienicę Ryngwaldowską Rostowskiemu wydane. *powtore;*

169. Febr. 10. Dnia przed Magistratem Kowieńskim przyznane Prawo przedaźne na tęż samą Kamienicę od Jana Saulewicza Dziada procedujących, Rostowskiemu wydane.

Krzysztof i Andrzej Saulewiczowie przynosząc za sobą dowody Praw powyższych, iasno dowiedli Sukcessyą po Dziadu swym Janie Saulewiczu, rodzącym się z Córki Wulfowicza Gryszkiewiczowej. A Sukcessyą dowiodłszy nieprzerwaną po Gryszkiewiczowej, dowiedli tym samym własność sobie należącą Folwarku Ryngwaldyżek, którego była niekwestjonowaną Gryszkiewiczowa Aktorka.

Prócz powyższych złożonych Dokumentów iasno probujących sukcessyą, które są w Genealogii dostatecznym za Saulewiczami przekonaniem, ięzeli by JPP. Zahorscy niedokładność wybiegami różnemi wrażeń usiłowali, tedy na tym gruntowniejsze takowej Sukcessyi i Linii stwierdzenie, solenny podaie się od żyjącego Krzysztofa Saulewicza jurament: *Jako niemylnie przepowiedzianą koleją po Gryszkiewiczowej, i Linia i Sukcessyą Folwarku Ryngwaldyżek jest niezawodna i pewna.* Artykuł 71. 77. i 81. z Rozd. 4. Saulewicz, iak przy dowodach Sukcessyi poszukującego, bliższym być zawsze do przysięgi, stałowi.

Wjuszeczywszy pokrótce Linią Saulewiczów, okazawszy naturalną, lecz tylko nieszczęśliwą ich Sukcessyą, uważać należy, a ięzeli Przywilej juris Caduci JPP. Zahorskich może być zdolny do nadwergżenia tak pewney i bliskiej Sukcessyi Saulewiczów:

Transzakt każdy niewsparty powagą Prawa, nie tylko iż znaczyć nic nie może, ale owszem w sprawiedliwą Praw i Sądu popadając nicnawisć, na zniszczenie swej exystencyi zasługuie niezawodnie.

Przywilej juris Caduci JPP. Zahorskich, podobny we wszystkim powyższemu Transzaktowi przynosi obraz. Konstytucya 1583. Roku, nayszczególniecy Przywileje juris Caduci post extinctam Lineam tworzyć mogąca, rzekła wyraźnie, iż nigdy inaczej takowego gatunku Przywileje ważnemi byż nie mogą, iak gdy niezawodnie znajdnie się wygasła Linia od Osmego Pokolenia *inclusiue*. A ięzeli by Kaduk niedowiodł wygasłej od 8go Pokolenia Linii, tym samym jest nieczemny, i expansa zakłóconemu wszystkie powraca w w słowach pod Artykułem 17. z Rozd. 3. położonych.

Dobra juri s. Fisci nie mogą subiacere, dokąd Successio legitima usq; ad unum gradum probari potest inclusiue. A ktoby niedowiodł. Kaduk damna. refundere party tenetur. Rzeczy czytane in Volumine takową Konstytucyą.

Prawo zac ytowane dopiero jest Prawem twórczym Przywilej JPP. Zahorskich. Lecz uważać zasadowie należy, ięzeli pryncypalne Prawa tego przeznaczenie nieznikczemnością w całości Przywileju rzeczzonego exystencyi?

[illegible]

JPP. Zakazany Przywilej na rzecz Pol. k. exportu, eksportowali go niewolnie, bo
 eksportowali p. z. inko. Prawem wszelkie k. k. s. p. Rodzicach dla Dziec
 zakazanych. Gdy zakazany Przywilej okazał się b. c. wyrażenie przeciwny.
 Prawem wszelkim, p. z. to go należy zniszczyć i stosować. Aleuwiem na Przywilej
 polski p. p. przeciwko. Prawem taki wynik. Art. k. s. z. Rozd. 3. przepisał w słowach.

Takim to jest Prawom, jak Złaskich, i kim go Prawo teraz przywiedzione werysowało dokładne. Zyskany n został w ten czas, kiedy Statut i inne Prawa uznawali być za jedynych Edwaru Sukcesorów Sulewiczów. Zyskany przeto został podstępnie Statutu i Prawom; A zatem podług zastosowanego Artykułu skazowany Przywilej byćż ma.

W tym Konstytucja 1998. Z stosowny względ r. 1998, Zahorskich przepisać wyrok, zaskazując, że każdy pod Szlachetnym Księciem Książem upr. si, ludo Ziemi Kie lubo Loope, i to zapoznowsty niobu d, preemptions na Dworem Kop 200. Litewskich i procedur całego expensa za przyjęcie pozwaniemu zapłacić powinien. Czytać tę Konstytucję.

[illegible]

Saułowiczowie sami do wydobycia procedurę z pod nieprawnej JPP. Zahorskich poses-
psi, nieosobni, przedstawiać datę musieli wnoszenia tej krzywdy na samej tył-
ko cierpliwości. Stan ich nabył i powiększył krzywdę, zniechęcił u procedurę O-
dyna ustawicznie tych potrzeb węgier. Nie mają w końcu czym wywdzięczyć się,
po nastąpieniu w przed wybraniów podzielenia, w liście całe Folwarku Akcentu
procedurę Odyńcowi. Który w liście Jan. zdat. rów swoich, wszystkiego tego
przysądzenia sobie prosi, cokolwiek w powiecie i w zaudacie przełożonym
zostało. Składa oraz Prawo wieczne zaudacie przysądzone od Krzysztofa Saułowicza
cyfrowaliter za Anrzejem Brat. piszącego się, pod Rokiem 1789. Junii 20. Dnia na
siebie wydane a 1790. 7ora 10. Dnia przed Aktami Grodzkimi Wdzwia Trockiego
przyznane.

1.
0
0
a
e
u

BIBLIOTHECA
UNIV. GIESSEN
1870

